

عنوان مقاله:

ارتباط مشارکت اجتماعی با سلامت روان و عملکرد شناختی سالمندان مبتلا به بیماری مزمن

محل انتشار:

نشریه پژوهش توانبخشی در پرستاری، دوره 7، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نجمه دوکوهکی - *Master of Nursing Graduated, School of Nursing and Midwifery, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran*

اکرم فرهادی - *Assistant Professor, School of Nursing and Midwifery, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran*

رحیم طهماسبی - *Professor, School of Health and Nutrition, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran*

مریم روانی پور - *Professor, the Persian Gulf Tropical Medicine Research Center, The Persian Gulf Biomedical Sciences Research Institute; And School of Nursing and Midwifery, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: با وجود افزایش بیماری های مزمن بدنبال افزایش سن و تاثیر آن بر فعالیت های مختلف سالمندان، همچنان در خصوص ارتباط مشارکت اجتماعی، عملکرد شناختی و سلامت روان سالمندان یافته های متناقضی وجود دارد. هدف مطالعه حاضر تعیین ارتباط مشارکت اجتماعی با سلامت روان و عملکرد شناختی سالمندان مبتلا به بیماری مزمن شهر بوشهر در سال ۱۳۹۷ بود. روش کار: در این مطالعه توصیفی- تحلیلی، ۲۷۸ نفر از سالمندان تحت پوشش مراکز جامع سلامت بوشهر مبتلا به بیماری مزمن و با حداقل سن ۶۰ سال، به صورت تصادفی طبقه ای بررسی شدند. به منظور گردآوری اطلاعات از فرم جمع آوری اطلاعات جمعیت شناختی، پرسشنامه های روا پایای مشارکت اجتماعی کانادا، سلامت عمومی و پرسشنامه عملکرد شناختی استفاده شد. داده ها در نرم افزار SPSS ۱۸ با استفاده از آزمون های آماری توصیفی و تحلیلی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: میانگین سن سالمندان 67.45 ± 6 سال بود. اختلالات بینایی، بیماری قلبی- عروقی و اختلالات اسکلتی- عضلانی بیشترین بیماریهای سالمندان مورد پژوهش بودند. بیشترین موانع مشارکت اجتماعی افراد مورد پژوهش مربوط به بیماری ها و مشکلات سلامتی و بی حوصلگی بودند. با افزایش مشارکت اجتماعی، سلامت روان سالمندان بهتر شد ($P=0/001$) ولی مشارکت اجتماعی با عملکرد شناختی سالمندان رابطه ای نداشت ($P=0/54$) همچنین افزایش سن، با کاهش مشارکت اجتماعی ($P=0/001$) و کاهش عملکرد شناختی ($P=0/003$) سالمندان رابطه مستقیمی داشت، ولی با سلامت روان رابطه ای نداشت ($P=0/90$) با تحلیل رگرسیون لجستیک تنها سن به عنوان مهم ترین عامل تعیین کننده عملکرد شناختی مشخص گردید ($P=0/002$) نتیجه گیری: با توجه به تاثیر سن بر اختلالات عملکرد شناختی، توصیه می شود مراقبت های پرستاری خاص برای تقویت عملکرد شناختی و پیشگیری از تحلیل عملکردهای شناختی در سالمندان مبتلا به بیماری های مزمن تدوین و اجرایی شود. همچنین تا جای ممکن زمینه فعالیت های اجتماعی سالمندان مبتلا به بیماری های مزمن فراهم آید.

کلمات کلیدی:

Chronic Disease, Cognition, Aged, Psychiatric Rehabilitation, Social participation
بیماری مزمن، توانبخشی روان، سالمند، شناخت، مشارکت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1357182>

